

Kdo je Usáma bin Ládín?

Michel Chossudovsky

Několik hodin po teroristických útocích na World Trade Centre a na Pentagon došla Bushova vláda bez dostatečných důkazů k závěru, že hlavními podezřelými jsou "Usáma bin Ládín a jeho organizace Al Kajdá".

Ředitel CIA George Tenet prohlásil, že bin Ládín je schopen naplánovat "sérii útoků s minimálním varováním nebo bez varování". Ministr zahraničí Colin Powell nazval útoky "válečným aktem" a prezident Bush večer v televizním projevu k národu potvrdil, že nebude "činit rozdílu mezi teroristy a těmi, kdo jim poskytují zázemí". Bývalý ředitel CIA James Woolsey zdůraznil, že jde o "státní podporu" terorismu, čímž naznačil, že spoluviníkem je nejméně jedna vláda cizí země.

Slovy bývalého poradce pro otázky národní bezpečnosti Lawrence Eagleburgera: "Domnívám se, že ukážeme, jak strašná bude naše síla a naše pomsta, když na nás někdo takto zaútočí". Západní média mezitím papouškovala oficiální prohlášení a neustále opakovala, že je třeba souhlasit s "trestnými akcemi" směřujícími proti civilním cílům na Středním východě. William Safire napsal v New York Timesech: "Až věrohodně určíme, kde jsou základny a tábory těch, kdo na nás zaútočili, musíme je rozdrtit na prach - riziko kolaterálních škod (*zabitých civilistů-pozn. překl.*) přitom budeme minimalizovat, ale akceptujeme je - a otevřeně nebo skrytě destabilizovat státy, které teroristy hostí".

Následující text uvádí životopis Usámy bin Ládína a spojení mezi islámským "džihádem" a utváření americké zahraniční politiky během studené války a v období po jejím skončení.

V Saudské Arábii narozený Usáma bin Ládín, hlavní podezřelý z teroristických útoků na New York a Washington, označovaný FBI za "mezinárodního teroristu" v důsledku role, kterou sehrál při pumových útocích na americké ambasády v Africe, byl získán pro spolupráci během sovětsko-afghánské války ironicky pod patronací CIA, aby bojoval proti sovětským okupantům.

V roce 1979 byla zahájena největší tajná operace v dějinách CIA, reagující na sovětský vpád do Afghánistánu podporující prokomunistickou vládu Babraka Karmala.

S aktivní podporou CIA a pákistánské ISI (Inter Services Intelligence), které chtěly změnit afghánský džihád na celosvětovou válku vedenou všemi islámskými státy proti Sovětskému svazu, se do bojů v Afghánistánu zapojilo v období 1982-1992 přibližně 35 tisíc islámských radikálů ze 40 islámských zemí. Další desetitisíce přišly do Pakistánu, aby zde studovaly na madrásách (*náboženských školách-pozn. překl.*). Afghánský džihád tak v konečném efektu ovlivnil přes 100 tisíc zahraničních islámských radikálů.

Islámský "džihád" podporovaly Spojené státy i Saudská Arábie a značná část této finanční podpory pocházela z obchodu s drogami z oblasti Zlatého trojúhelníku:

V březnu 1985 podepsal prezident Reagan Rozhodovací směrnici pro národní bezpečnost č. 166, ...která povolovala zesílení tajné vojenské pomoci mudžahedinům a stanovila, že tajná afghánská válka má nový cíl: porazit sovětská vojska v Afghánistánu prostřednictvím tajných

operací a usilovat o stažení sovětských vojsk. Nová tajná americká pomoc byla zahájena výrazným zvýšením dodávek zbraní - do roku 1987 stále rostla až na 65 000 tun ročně - ...stejně jako nekonečným proudem specialistů CIA a Pentagonu, kteří přijížděli do tajné centrály pákistánské ISI umístěné u hlavní silnice nedaleko Rawalpindi. Tam se specialisté ze CIA setkávali s pákistánskými zpravodajskými důstojníky a pomáhali jim plánovat operace afghánských povstalců.

CIA využívající pákistánské ISI hrála při výcviku mudžahedinů klíčovou roli.

Výcvik partyzánů, který CIA podporovala, byl spojen s výukou islámu:

Hlavními tématy bylo, že islám představuje úplnou společensko-politickou ideologii, že atheistická sovětská vojska škodí svatému islámu a že muslimští obyvatelé Afghánistánu by měli znovu dobýt svou nezávislost a svrhnout levicový afghánský režim, opírající se o Moskvu.

Pákistánský zpravodajský aparát

Pákistánská ISI sloužila jako "prostředník". Tajná podpora CIA pro "džihád" fungovala nepřímo prostřednictvím pákistánské ISI, tj. CIA neposkytovala podporu přímo mudžahedinům. Jinými slovy, aby mohly být tyto tajné operace úspěšné, Washington se snažil, aby nevyšel najevo konečný cíl "džihádu", jímž bylo zničení Sovětského svazu.

Jak řekl Milton Beardman ze CIA: "Necvičili jsme Araby." Přesto, jak uvádí Abdul Monam Sajdali ze Střediska Al-aram pro strategická studia v Káhiře, bin Ládín a "afghánští Arabové" dostali "velmi dokonalé druhy výcviku, který jim umožnila získat CIA". Beardman v tomto směru potvrdil, že Usáma bin Ládín si neuvědomoval, jako úlohu jménem Washingtonu hraje. Bin Ládín (jak ho citoval Beardman) sám řekl: "ani já ani mí bratři jsme neměli důkazy o tom, že zde je americká pomoc".

Islámští bojovníci, které hnal kupředu nacionalismus a náboženský zápal, si neuvědomovali, že bojují se Sovětskou armádou v zastoupení Stýčka Sama. Ačkoliv na vyšších úrovních zpravodajské hierarchie ke kontaktům docházelo, vůdcové islámských povstalců na bojišti neměli žádné kontakty ani s Washingtonem, ani se CIA.

S podporou CIA, která dodávala obrovské objemy americké vojenské pomoci, se pákistánská ISI stala paralelní strukturou s nesmírnou mocí nad všemi složkami vlády.

ISI zaměstnávala armádní a zpravodajské důstojníky, úředníky, tajné agenty a informátory, jejichž celkový počet se odhaduje na 150 tisíc osob.

Akce CIA mezitím rovněž posilovaly pákistánský vojenský režim, v jehož čele stál generál Zia Ul Haq.

Vztahy mezi CIA a ISI (pákistánskou vojenskou zpravodajskou službou) byly zvláště vřelé poté, co [generál] Zia sesadil Bhuttovou a nastolil vojenský režim,... Po větší část afghánské války byl Pákistán víc protisovětský než Spojené státy. Záhy po sovětské invazi do Afghánistánu v roce 1980, Zia [Ul Haq] poslal šéfa ISI, aby destabilizoval sovětské středoasijské republiky. CIA tento plán schválila až v říjnu 1984... CIA byla obezřetnější než Pákistánci. Pákistán i Spojené státy Afghánistán podvedly, když se na veřejnosti stavěly, jako

že vyjednávají dohodu, a zatím soukromě tvrdily, že nejvhodnějším vývojem je eskalace konfliktu.

Drogový Zlatý trojúhelník

Historie obchodu s drogami ve střední Asii je úzce spojena s tajnými operacemi CIA. Před sovětsko-afghánskou válkou směřovala výroba opia v Afghánistánu a Pákistánu na malé místní trhy. Domácí výroba heroinu neexistovala.

V tomto směru potvrzuje studie Alfreda McCoye, že do dvou let od spuštění operace CIA v Afghánistánu se hraniční oblast mezi Pákistánem a Afghánistánem stala hlavním světovým výrobcem heroinu, kterým uspokojovala 60 poptávek v USA. V Pákistánu vzrostl počet osob závislých na heroinu z nuly v roce 1979... na 1,2 miliony v roce 1985 - což představuje mnohem strmější nárůst než kdekoli jinde.

Tento obchod s heroinem opět kontrolovala CIA. Když mudžahedinské guerilové skupiny obsadily území v afghánském vnitrozemí, přikázaly rolníkům, aby zasadili jako revoluční daň opium. Na druhé straně hranice, v Pákistánu, provozovali afghánští vůdci a místní kartely pod ochranou pákistánské zpravodajské služby stovky heroinových laboratoří. Během tohoto desetiletého období zcela volného obchodu s drogami neuskutečnila americká Protidrogová agentura (Drug Enforcement Agency, DEA) jedinou větší akci ani razii... Američtí představitelé odmítli vyšetřovat obvinění, že jejich afghánští spojenci obchodují s heroinem, neboť americká drogová politika v Afghánistánu byla podřízena válce proti sovětskému vlivu v oblasti.

V roce 1995 bývalý ředitel afghánské sekce CIA Charles Cogan připustil, že CIA skutečně obětovala válku proti drogám zájmům studené války. "Naším hlavním úkolem bylo způsobit co největší škody Sovětům. Neměli jsme ani prostředky, ani čas, abychom mohli vyšetřovat obchod s drogami,"... "Nemyslím, že bychom se za to měli omlouvat. Každá situace má své vedlejší dopady... Ano, byly vedlejší dopady ve formě drog. Ale hlavního cíle bylo dosaženo. Sověti se stáhli z Afghánistánu."

Po skončení studené války

Po skončení studené války získala středoasijská oblast strategický význam nejen z důvodu značných ropných rezerv, ale rovněž produkuje tři čtvrtiny světové výroby opia, což přináší obchodním kartelům, finančním institucím, zpravodajským službám a organizovanému zločinu miliardy dolarů zisku.

Roční výnosy obchodu s drogami v oblasti Zlatého trojúhelníku (100-200 miliard dolarů) představují přibližně třetinu světového obchodu s drogami, který činí podle odhadu OSN něco kolem 500 miliard dolarů.

Rozpad Sovětského svazu představoval další expanzi ve výrobě opia. (Podle odhadů OSN dosáhla výroba opia v Afghánistánu v letech 1998-99 - kdy v bývalých sovětských republikách docházelo k ozbrojeným povstáním - rekordní výše 4600 tun. Mocné obchodní kartely v bývalém Sovětském svazu propojené s organizovaným zločinem bojují o strategickou kontrolu nad heroinovými cestami.

Rozsáhlá vojensko-zpravodajská síť ISI nebyla po skončení studené války zrušena. CIA pokračovala z Pákistánu v podpoře islámského "džihádu". Ve střední Asii, na Kavkazu a na Balkáně byly zahájeny nové tajné akce. Pákistánský vojenský a zpravodajský aparát v podstatě sloužil jako katalyzátor rozkladu Sovětského svazu a pro vznik šesti nových islámských republik ve střední Asii.

Mezitím se v islámských republikách a v Ruské federaci usadili islámští misionáři ze sekty Wahhabi ze Saudské Arábie a zasahovali do fungování sekulárních států. Navzdory své antiamerické ideologii islámský fundamentalismus do značné míry sloužil washingtonským strategickým zájmům v bývalém Sovětském svazu.

Po stažení sovětských vojsk v roce 1989 pokračovala v Afghánistánu občanská válka neztenčenou silou. Taliban dostával podporu od pákistánských Deobandů a jejich politické strany, Jamiat-ul-Ulema-e-Islam (JUI). V roce 1993 uzavřela JUI vládní koalici s Benazzir Bhuttovou. Vytvořily se svazky mezi JUI, armádou a ISI. V roce 1995, když padla kábulská vláda, Taliban nejenže nastolil fundamentalistickou islámskou vládu, ale rovněž předal kontrolu nad výcvikovými tábory v Afghánistánu frakcím JUI...

A JUI s podporou saúdských hnutí Wahhabi hrála klíčovou roli při náboru dobrovolníků pro boj na Balkáně a v bývalém Sovětském svazu.

Týdeník *Jane Defense* v tomto směru potvrzuje, že polovina mužstva a vybavení Talibanu pochází z Pákistánu od ISI. Zdá se dokonce, že po odchodu Sovětů dostávaly podporu prostřednictvím pákistánské ISI obě strany v afghánské občanské válce.

Jinými slovy, talibánský islámský stát, podporovaný pákistánskou vojenskou zpravodajskou službou (ISI), kterou zase kontrolovala CIA, sloužil do značné míry americkým geopolitickým zájmům. Obchod s drogami ve Zlatém trojúhelníku rovněž sloužil k financování a vyzbrojování Bosenské islámské armády (od počátku 90. let) a Kosovské osvobozené armády (KLA).

V několika posledních měsících se vyskytly důkazy, že mudžahedinští žoldněři bojují v řadách teroristů KLA-NLA při útocích na Makedonii.

To bezpochyby vysvětluje, proč Washington zavíral oči před vládou teroru nastolenou Talibanem, včetně otevřeného odnětí práv ženám, zavírání škol pro dívky, propouštění žen zaměstnaných ve vládních úřadech a zavedení trestů podle muslimského zákona "šarija".

Válka v Čečensku

Pokud se týká Čečenska, hlavní vůdce povstalců Šamil Basajev a Al Chattab byli vycvičeni a indoktrinováni v táborech podporovaných CIA v Afghánistánu a v Pákistánu. Podle Josefa Bodanského, ředitele Jednotky amerického Kongresu pro terorismus a neobvyklé způsoby vedení boje, válka v Čečensku byla plánována během tajného summitu Hizballah International, který se konal v roce 1996 v somálském Mogadišu.

Summitu se účastnil Usáma bin Ládit a vysoce postavení iránské a pákistánští zpravodajští důstojníci. V tomto směru jde o zapojení pákistánské ISI do vývoje v Čečensku daleko nad rámec dodávek zbraní a výcviku Čečencům: ISI a její radikální islámští zástupci mají v této válce ve skutečnosti hlavní slovo.

Hlavní ruské ropovody procházejí Čečenskem a Dagestánem. Přestože Washington islámský terorismus naoko odsuzuje, nepřímý prospěch z čečenské války mají anglo-americké ropné firmy, které usilují o kontrolu nad zásobami ropy a ropovodné koridory z oblasti Kaspického moře.

Dvě hlavní čečenské povstalecké armády (které vedou polní velitel Šamil Basajev a Emir Chattab), jejichž síla se odhaduje na 35 tisíc mužů, podporoval Pákistán a ISI, která rovněž hrála klíčovou roli při organizování a výcviku čečenské povstalecké armády.

[V roce 1994] pákistánská ISI zařídila, že Basajev a jeho důvěrní spolupracovníci prošli intenzivní islámskou indoktrinací a výcvikem v metodách partyzánského boje v afghánské provincii Chost v táboře Amir Muawia, který založila na počátku 80. let CIA a ISI a který ved známý afghánský vojevůdce Gulbuddin Hekmatyar. V červenci 1994, po ukončení výcviku v táboře Amir Muawia, byl Basajev přemístěn do tábora Markaz-i-Dawar v Pákistánu, kde dostal výcvik v pokročilé taktice partyzánského boje. V Pákistánu se Basajev setkal s nejvyššími pákistánskými vojenskými a zpravodajskými důstojníky: ministrem obrany generálem Aftabem Šahbanem Miranim, ministrem vnitra generálem Nasurellahem Babarem, a se šéfem oddělení ISI podporujícího islámská hnutí, generálem Javedem Ashrafem (všichni jsou nyní v penzi). Vysoce postavené kontakty se Basajevovi záhy vyplatily.

Po své výcviku a indoktrinaci byl Basajev v roce 1995 pověřen vedením útoku proti ruským federálním vojskům v první čečenské válce. Jeho organizace si rovněž vytvořila rozsáhlé vazby na zločinecké organizace v Moskvě i na albánský organizovaný zločin a na Kosovskou osvobozenou armádu (KLA). V letech 1997-98 začali podle Ruské federální bezpečnostní služby (FSB) čečenství generálové kupovat nemovitosti v Kosovu... prostřednictvím několika realitních firem, registrovaných za účelem krytí v Jugoslávii.

Basajevova organizace se rovněž účastnila řady zločinných akcí, týkajících se drog, nezákonného odposlechu a sabotáží ruských ropovodů, únosů, prostituce, obchodem s padělanými dolarovými bankovkami a pašování jaderných materiálů (viz napojení mafie na albánské pyramidové hry).

Vedle rozsáhlého praní peněz z obchodu s drogami byly výnosy různých nezákonných činností využity na nábor žoldnéřů a nákup zbraní.

Během svého výcviku v Afghánistánu se Šamil Basajev spojil se saúdským veteránem-mudžahedinem, polním velitelem "Al Chattabem", který sloužil jako dobrovolník v Afghánistánu. Několik měsíců po Basajevově návratu do Grozného (začátkem roku 1995) byl Chattab vyzván, aby v Čečensku vybudoval vojenskou základnu pro výcvik mudžahedinských bojovníků. Podle BBC vyjednala Chattabovo přemístění do Čečenska saúdskoarabská [Mezinárodní] islámská organizace, militantní náboženská organizace, financovaný mešitami a bohatými jednotlivci, kteří zásobovali Čečensko prostředky.

Závěr

Od období studené války Washington Usámu bin Ládina vědomě podporoval a zároveň ho umístil na seznam nejhledanějších zločinců FBI jako nejnebezpečnějšího světového teroristu.

Zatímco mudžahedini bojují za Ameriku její válku na Balkáně a v bývalém Sovětském svazu, FBI - fungující jako americká policie - vede domácí válku s terorismem, a v některých

směrech funguje nezávisle na CIA, která - od sovětsko-afghánské války - svými tajnými operacemi mezinárodní terorismus podporuje.

Je krutou ironií, že zatímco vina za teroristické útoky je sváděna na islámský džihád - který Bushova vláda líčí jako "hrozbu pro Ameriku" - tytéž islámské organizace tvoří klíčový nástroj amerických vojensko-zpravodajských operací na Balkáně a v bývalém Sovětském svazu.

Po teroristických útocích v New Yorku a Washingtonu je třeba, aby pravda vyšla najevo a zabránilo se tak Bushově vládě a jejím partnerům v NATO pustit se do vojenského dobrodružství, které ohrožuje budoucnost lidstva.

(Z anglického [originálu](#), který proti překladu obsahuje navíc citace, přeložil TP)